

ĐÔI BẠN ĐỒNG KHOA

Anh ĐGB và tôi (NMH) là đôi bạn thân đồng khoa. Sau khi ra trường (1932), anh được bố về miền Trung, tôi đi qua Xứ Lào. 12 năm sau (1944), anh cũng đi qua Pakse (Lào) và chúng tôi cùng làm việc ở tỉnh này. Sau biến cố 1945, chúng tôi lại mỗi người một ngả. 10 năm sau (1955), sau biến cố 1954, đất nước chia đôi, chúng tôi lại gặp nhau và cùng làm việc ở Qui Nhơn. Rồi anh đi về Nhatrang cho đến lúc hồi hưu về ở Dalat. Còn tôi ở Saigon. Đến ngày ra đi, tình cờ gia đình tôi lại gặp gia đình anh ở phi cảng TSN đêm 28-4-75. Nhưng rồi sau nhiều đợt CS pháo kích, chúng tôi lạc nhau không biết ai đi ngả nào? Sau 3 năm trôi mong tin bạn, nhờ có lá thư A.H.C.C. cho tin về Ai' Ván (rè anh Bái) nên chúng tôi mới biết địa chỉ của nhau. Cảm hoài vô hạn, anh ĐGB có gởi tôi bài thơ:

"Trái bao biến cố canh lưu ly
Gặp gỡ bao lần bạn cô tri
Cảm nghĩa đồng song khi tưởng nhớ
Chạnh niềm cô quốc buổi ra đi
Giang hồ phiêu lạc thời đành vậy
Thê sự thăng trầm chẳng quản chi
Xuôi ngược đường đời không bến hẹn
Mà duyên hội ngộ ngậm ly kỳ."

ĐGB

Vậy xin họa lại đề đến đáp tâm thịnh tình của Bạn:

"Mây lặn tại ngộ lại chia ly
Thiên lý tha hương ngộ cô tri
Nhớ buổi thanh xuân còn xum họp
Tui ngày bạc phận phai ra đi
Việt Nam cô quốc đành xa vậy
Hiệp chúng tán bang có vui chi
Mây mù bao phủ Phi Âu A'
Chém giết tranh ngôi thực lạ kỳ."

NMH